

Abstrakt

Tato studie má za cíl zodpovědět otázku do jaké míry představují progresivní trendy inkluzivně-participativního městského rozvoje, postavené na principu organického vnímání města-společnosti, z pohledu konceptu *lidské bezpečnosti* variantu levnější, účinné a dlouhodobé prevence proti násilí ve srovnání se spíše tradiční kontrolní a represivní reakcí pomocí bezpečnostních složek a jsou-li univerzálně aplikovatelné.

Jakým směrem se bude ubírat politika městského rozvoje, případně budování městské infrastruktury, má schopnost ovlivňovat bezpečnost a kvalitu života nadpoloviční většiny světové populace prakticky každý den. Nehledě na to jestli a jak jsou připraveny národní armády, jestli a kde dokáže získávat stát základní energetické suroviny či jak je stát připraven čelit případnému teroristickému útoku.

Použité příklady průlomové transformace společnosti, fyzického prostoru a bezpečnosti Bogoty za starostů Mockuse a Penalosy spolu s přenastavením rozvojových strategií New York City na základě reflexe globálně se šířícího diskurzu *urbanismu lidského měřítka a lidské bezpečnosti* ve městech za starosty Bloomberga ukazují, že při snaze o zvyšování celkové kvality života a minimalizace bezpečnostních hrozeb, které ohrožují obyvatele měst a města jako celek, je fyzická transformace prostoru za použití lidského měřítka, člověka, jednotlivce, chodce zásadní součástí komplexního evolučního procesu vytváření důvěry ve společnosti, sociálního kapitálu a institucionálních změn.